

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρίβων ὁ στίχος λεπτά 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα κατ' ἐξαμήναιαν

Ἐπὶ τῆς φορολογίας.

Τὸ ζήτημα τῆς βαρείας ἢ ἐλαφρῆς φορολογίας ἀπέβη, ὡς γνωστόν, σημαία τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτικῶν κομμάτων, περὶ αὐτὴν δ' ἀγωνίζονται ταῦτα τὸν περὶ καταλήψεως τῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου ἀγῶνα. Ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ πᾶσα κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀντίδρασις εὐρίσκει ἰσχυρὸν ἔρεισμα, οὐ μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας χώρας πλείτερον τῆς ἡμετέρας προηγουμένης ἐν ταῖς πολιτικαῖς ἰδέαις. Ὁ φόρος καὶ ὁ τόκος εἰσιδοσίματα ἀτινα οὐδεὶς ποτὲ καταβάλλει ἀγογγύστως, ὀλίγοι δὲ ἐπέστησαν μέχρι τοῦδε ἐπὶ πληρώνοντες φόρον ἢ τόκον καταβάλλουσι τὸ δρεϊλόμενον ἀντίτιμον τῆς χρήσεως πραγμάτων ἢ τὸ τῆς παροχῆς ὑπηρεσιῶν. Διὰ τοῦτο οὐδέμια κυβερνήσις ἐπιβαλλοῦσα νέους φόρους ἢ ἐπαυχίσασα τοὺς ὑπάρχοντας, ἐγένετο ποτὲ δημοτικὴ ὡς οὐδεὶς τακτοκλύπος ἐπέβλεψε ποτὲ τὴν κοινὴν ἀγάπην ἐκτίμησιν: διὰ τοῦτο καὶ πᾶσα κατὰ κυβερνήσεως τινὲς μομφὴ ἐπὶ ἐπιβολῆς βαρείας φορολογίας εὐρίσκει εὐχερῶς ἤχῳ εἰς τὴν συνείδησιν τῶν φορολογουμένων, ὡς εὐρίσκουσι τοιαύτην ἐν τῇ ψυχῇ τῶν ὀφειλετῶν αἱ κατὰ τῆς τοκογλυφίας ἀποστραφαὶ εὐγλώττου ἱεροκήρυκος.

Ἄλλ' οὐτε ἅπασαι αἱ ἐπὶ φορολογία μομφαὶ οὐτε ἅπασαι αἱ κατὰ τῆς τοκογλυφίας ἀραὶ εἰσι δίκαιαι: ὑπάρχει ἐν ταύτῃ καὶ ἐν ἐκείνῃ ὄριον τι πέραν τοῦ ὁποίου δὲν χωρεῖ κατακρίσις ἢ καταρά. Τὸ ὄριον τοῦτο εἶναι δυσδιάκριτον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ὄχλου, εἰς δὲ πᾶς φόρος καὶ πᾶς τόκος φαίνεται ἀδικος ἀφάρσις: περιουσίας δὲν πρέπει ὅμως νὰ ᾖναι δυσδιάκριτον καὶ εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ νοήματος καὶ συνετοῦ πολίτου: οἱ συνετοὶ οὐκ ἀποσπῶσιν εἰς τὸν πλῆθος διακρίνην τὸ ὄριον ἐκεῖνο, κακὴν ὑπηρεσίαν προσφέρουσιν εἰς τὴν κοινωσίαν καὶ τὴν πολιτείαν: ἀντὶ τοῦτο οὗτοι ν' ἀνίσκωσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν πολιτευομένων, κακὴν ὑπηρεσίαν προσφέρουσι καὶ εἰς ἑαυτοὺς, διότι τὰς συνεπείας τῆς συγχύσεως τῶν ὀρίων τῆς εὐλόγου ἀπὸ τῆς ἀδικου φορολογίας θὰ ὑποστῶσιν αὐτοὶ ἀμέσως, ἀργὰ ἢ τάχιον.

Παρ' ἡμῖν μῆτε ὁ λαὸς ἔχει σαφῆ ἰδέαν τῶν ὀρίων τῆς φορολογίας, μῆτε οἱ κεκλημένοι νὰ διαφωτίζωσιν αὐτὸν περὶ τῶν ἐκάστοτε ἀναφωμένων πολιτικῶν ζητημάτων ἐπειράθησαν νὰ τὸν καθοδηγήσωσιν εἰς τὴν συναίσθησιν τῶν πρὸς τὸ κράτος ὑποχρεώσεων του καὶ εἰς τὴν κατανόησιν τῶν εὐλόγων ὀρίων τῶν ὑποχρεώσεων του τούτων: τούναντιον οὐδὲν παραλείπομεν οἱ μὲν ἵνα τὸν πείσωσιν ὅτι φορολογεῖται ἀδίκως, ὅτι καταθλίβεται εἰς μάτην, ὅτι δουλεύει δούλος τοῦ δημοσίου θησαυροῦ, οἱ δὲ, ὅτι δύναται νὰ φέρῃ διὰ τὰ κέρη ὅσα τῷ ἐπιρρίπτονται εἰς τὴν ῥάξιν του χωρὶς νὰ ἐξαντληθῇ.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὑπὸ τοὺς κατὰ τῆς φορολογίας ἐξορκισμῶς τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τὰς εἰς αὐτῆς ἐπαγγελίας τῆς κυβερνήσεως ἀπώλεσε τὴν συναίσθησιν τῶν πρὸς τὴν πολιτείαν ὑποχρεώσεων του καὶ τὴν κρίσιν του περὶ τοῦ βάρους τῆς ἐπ' αὐτοῦ βαρυνούσης φορολογίας. Ὅλοι κατητήσασμεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἐδυνάμεθα νὰ δι-

οικηθῶμεν, νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς νομίμους ὑποχρεώσεις μας, νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ μέλλοντος, ἀνευ φόρων, ἢ τοῦλάχιστον δ' ἐλαχίστων: ὅλοι κατηνίχασμεν πέντα φόρον νὰ θεωρῶμεν ἀδικον ἀφάρσιν περιουσίας, τυραννικὴν καταθλίψιν καὶ ν' ἀναμένωμεν ἀνυπομότως τὴν ποθητὴν ἡμέραν τῆς ἀπολύτου ἀσυδοσίας.

ὑπὸ τοιαύτην σύγχυσιν ἰδεῶν δὲν δύναται νὰ ἐπικρατήσῃ παρ' ἡμῖν ὀρθὴ γνώμη περὶ τοῦ βάρους τῆς ἐπ' ἡμᾶς φορολογίας, οὐδὲ νὰ προσδιορισθῶσι σαφῶς ἐν τῇ κοινῇ συνείδησει τὰ ὄρια τῆς εὐλόγου καὶ ἀναγκαίας φορολογίας, ἀπὸ τῆς ἀδικου, τῆς περιττῆς, καὶ τῆς καταθλιπτικῆς, ἵνα ἐπέλθῃ, διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῆς περρωτισμένης κοινῆς γνώμης, διόρθωσις τις ἐν τοῖς κατὰ τὴν φορολογίαν κακῶς κειμένοις παρ' ἡμῖν.

Καὶ ὅμως ἐν τούτῳ εὐρὺ στάδιον ἀγαθῆς ἐνεργείας ἠνοιέτο πρὸ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ὑπηρετήσωσι τὸν τόπον εὐκρινῶς. Ὅλοι οἱ ἐπ' ἡμᾶς βερόντοτες φόροι δὲν εἶναι καταθλιπτικοὶ τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς παραγωγῆς μας: ἀλλ' ὑπάρχουσι τινὲς καταθλίβοντες ἡμᾶς μέχρις ἐξαντλήσεως: ἄλλων τὸ βῆρος εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὰς οικονομικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, ἄλλων εἶναι ἐπαχθεὶς καὶ δυσανάλογον πρὸς αὐτάς: ἡ βεβαίωσις δὲ τῶν πλείστων φόρων γίνεται παρ' ἡμῖν τόσων ἀτελῶς καὶ ἀπροσέκτως, ὥστε ἀποβαίνουσι πηγαὶ ἀνηκούστων ἀδικῶν καὶ δυστυχῶν ἢ εἰσπραξίς δ' αὐτῶν τέλος διενεργεῖται τόσῳ σκαιῶς, ὥστε νὰ κάμωσι τοὺς πολίτας ν' ἀναμνησκωνται μετὰ πόθου τῶν καιρῶν τοῦ χαρτασιού. Ἰδοὺ στάδιον ἐλέγχου τῆς Ἑλληνικῆς φορολογίας εἰς ὃ ἐσπῆς ν' ἀναγωνίζωνται καὶ πολιτευόμενοι καὶ δημοσιογροφῶντες. Πάντοτε θὰ εἴμεθα ἀρστοὶ εἰς τὸ πάλυ πλῆθος τοῦ λαοῦ λέγοντος ὅτι, ὁ λαὸς δὲν πρέπει νὰ πληρῶνῃ φόρους, ὅτι οἱ φόροι του σπαταλῶνται, ὅτι διὰ τῶν φόρων τυραννίζεται καὶ καταθλίβεται: ἀλλ' ἐλέγχόμεθα ἀπαταιώμενοι ἐν τῷ ἔργῳ ἡμῶν τούτῳ καὶ δραματικοὶ ἀπὸ τῆς συλλογισμένης τάξεως τῶν πολιτῶν, ἧτις γνωρίζει ὅτι ἀνευ φόρων δὲν δύναμεθα νὰ διαικήσωμεν, δὲν δύναμεθα νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς νομίμους ὑποχρεώσεις μας, ἄστινα ἐδημιούργησεν ἀφροσύνη μακροῦ παρελθόντος, ν' ἀναπτύξωμεν τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, νὰ καταστήσωμεν δ' αὐτὸν ἱκανὸν νὰ ἐπιτελέσῃ ἐν τῷ μέλλοντι τὸν προορισμὸν του.

Ἔργον τῶν ἐντίμων ὄθεν πολιτευτῶν καὶ δημοσιογράφων εἶναι ἡ διαφώτισις τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν ἐπαχθῶν φόρων, περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς μετριάσεως αὐτῶν: περὶ τῆς κακῆς βεβαίωσέως των, περὶ τῆς χειροτέρας εἰσπραξέως των, περὶ καταργήσεως τέλους τῶν φόρων ἐκείνων οἵτινες κάμνουσι θύματα εἰς τὰ καθέκαστα καὶ ἀναστέλλουσιν εἰς τὸ ἐν γένει τὴν πρόοδον τοῦ τόπου: τοιαῦτα δὲ σημεῖα μελανὰ ἀσχημίζουσι πολλὰ τὴν ἡμετέραν φορολογικὴν νομοθεσίαν, καὶ ἡ ἀποκαθάρισίς τῆς ἐξ αὐτῶν ἠθελεν εἶσθαι ὑπηρεσία πρὸς τὸν τόπον σημερινῇ, οἱ δ' ἐργάται αὐτῆς δὲν ἠθελον κοπιᾶσαι εἰς μάτην.

Δὲν προτιθέμεθα σήμερον νὰ ἐλέγξωμεν τὴν ἡμετέραν φορολογικὴν νομοθεσίαν, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ

καταδείξωμεν πῶς ἐκτελεῖται τὸ ἀληθὲς στάδιον τῆς πολιτικῆς καὶ δημοσιογραφικῆς ἐνεργείας, ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτέρου ἐθνικοῦ ζητήματος, τῆς φορολογίας: διότι μετὰ λύπης παρατηροῦμεν ὅτι καὶ ἡ πολιτικὴ καὶ δημοσιογραφικὴ ἐργασία, ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, κατατρίβει τὰς ἑαυτῆς δυνάμεις ἀκάρπως καὶ ἐπ' αὐτῆς μὴ δεῖ, ἐνῶ ὁ λαὸς ὄντως πάσχει καὶ μάτην ζητεῖ μάλαγμα τῶν πληγῶν αὐτοῦ.

Ἐφ' ὅσον οἱ ἀξιοῦντες νὰ διαφωτίζωσι τὸν λαόν, ἐμμένουσιν εἰς τὸ ἀχαρὲς ἔργον τῆς γενικῆς καὶ ἀπολύτου κατακρίσεως καὶ δὲν τραπῶσι τὴν πρακτικὴν ὁδὸν τοῦ κατὰ μέρος ἐλέγχου τῆς ἡμετέρας φορολογικῆς νομοθεσίας, μήτε κύρος θὰ ἔχῃ ἡ γνώμη αὐτῶν μήτε ἀξίαν, καὶ ἀποτελέσματα ἡ ἐργασία των.

Τὸ παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα.

Ἀρχὴ πάσης ἐλευθέρης πολιτείας εἶναι ἡ ἠθικὴ καὶ διανοητικὴ ἀγωγή τῆς νεολαίας. «Ἀρχαὶ πολιτείας νέων τραφᾶ», ἔλεγον πολὺ δίκαιως οἱ Πυθαγόριοι.

Ἀφοῦ δὲ ἀρχὴ τῆς πολιτείας εἶναι ἡ ἀνατροφή καὶ ἐκπαίδευσις τῆς νεολαίας, ἐπεὶ ὅτι ἡ ἀγωγή αὐτῆς ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον τῆς μελλούσης κοινωνίας καὶ πολιτείας, τὸ θεμέλιον τοῦ μέλλοντος ἔθνους. Καθὼς δὲ εἰς πᾶν ὑλικὸν οἰκοδόμημα ἐκ τῆς στερεότητος καὶ εὐρύτητος τῶν θεμελιῶν ἐξαρτᾶται ἡ στερεότης ὡς καὶ ἡ χρησιμότης αὐτοῦ, οὕτω καὶ εἰς τὰ ἠθικὰ οἰκοδομήματα ἐκ τῆς στερεότητος καὶ ποιότητος τῶν θεμελιῶν ἐξαρτᾶται καὶ ἡ στερεότης καὶ ποιότης αὐτῶν.

Ἡ ἀγωγή λοιπὸν τῆς νεολαίας εἶναι ἡ κρηπίς τοῦ μέλλοντος ἔθνους.

«Ὅταν δὲ κρηπίς μὴ καταβληθῇ γένους ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους,» κατὰ τὸν Βύριπίδην.

Ἀφοῦ δὲ τοσαύτην σημασίαν καὶ σπουδαιότητα κέκτηται ἡ ἀνατροφή καὶ ἡ ἐκπαίδευσις, νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάξιον τοῦ κόπου νὰ ἐξετάσωμεν πρὸ πάντων τὸ παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα, ἐκ τῆς ἐξετάσεως δὲ ταύτης θὰ ἐξηγηθῶσιν ἀσφαλῶς καὶ οἱ καρποὶ αὐτοῦ παρὰ τῷ ἡμετέρῳ ἔθνει.

Ἐν πρώτοις παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ ἀγωγή, ἡ παιδεία, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις περιελάμβανε τὴν τε διανοητικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἠθικὴν ἀνατροφήν, ἀμφοτέρων δὲ τούτων πρῶτατα καὶ ἐπεμελεῖτο ἡ πολιτεία, καθὼς ἀποτελοῦντων τὸ θεμελιῶδες αὐτῆς καθῆκον καὶ τὸ ὑπέρτατον αὐτῆς δικαίωμα. Ὁ Πλάτων θεωρεῖ ὑποχρεωτικὸν τὸ ἐκπαιδεῦσθαι τοὺς νέους, ὡς τῆς πόλεως μᾶλλον ἢ τῶν γεννητόρων ὄντας: καὶ διὰ τοῦτο «παιδευτέον ἔξ ἀνάγκης.» Παρὰ ταῖς νεωτέρας κοινωνίας τὰ δύο ταῦτα ἐχωρίσθησαν, καὶ τῆς μὲν διανοητικῆς μορφώσεως ἐπιμελεῖται καὶ πρῶτατα ἡ πολιτεία, τῆς δὲ ἠθικῆς ἢ οἰκογενεῖα καὶ ἡ μὲν

καλείται εκπαίδευσις και φωτίζει τον νουν, η δε ανατροφή και διαπλάττει την καρδίαν.

Κύριον αντικείμενον της προύσης πραγματείας είναι η εκπαίδευσις, ουχ' ηστων θέλομεν εἶπει και τινα περί της ανατροφῆς, όπως χρησιμεύσωσιν ως προεπιστολή των περι εκπαίδευσιν.

« Οικογενειακή ἀγωγή, λέγει ὁ Ν. Σαρπώλος ἐν τῇ περί εκπαίδευσιν πραγματείᾳ του, ἐν ὀλίγοις οἰκοῖς ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι διότι οἱ μὲν εὐποροὶ τῶν γονέων παραδίδονται τὰ ἑαυτῶν τέκνα μισθίοις διδασκάλοις νομιζοῦσι δτι ἐξεπλήρωσαν πρὸς αὐτὰ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖ ἡ φύσις, τὴ καθῆκον και ἡ κοινωνική αὐτῶν θέσις· οἱ δὲ ἄποροι, εἰ μὲν πρὸς βίανουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν πρῶτισαν ἔργον, ὀλίγον περί τοῦ προσήκοντος φροντίζουσιν, εἰ δὲ πρὸς τάξιν κοινωνικήν τῆς ἑαυτῶν ἀνωτέρων εὐχοντ' ἀγαγεῖν αὐτὰ, νομιζοῦσιν δτι οὐδὲν ἄλλο καθῆκον ἔχουσιν, ἀλλ' ἡ αὐτοῦ μὲν ἐργάζεσθαι, πᾶσαν δὲ ἀνάγκην παρέχειν τοῖς τέκνοις ἵνα φοιτῶσιν εἰς τὰ διδασκαλεῖα. Οὕτω δὲ οὔτε θρησκευτική ἀγωγή δίδεται, οὔτε τὰ αἰσθητικὰ ἀναπτύσσονται, οὔτε δὲ συγκρατοῦντες τὴν οικογενειακὴν δεσμοὶ κρατῶνται, οὔτε τὸ καθῆκον τοῦ πολίτου διδάσκεται, και, ὡς εἴπειν, περί οὐδεμιᾶς ἀρετῆς φροντίς λαμβάνεται. »

Ἡραία εἰκὼν τῆς ἐν Ἑλλάδι οικογενειακῆς ἀνατροφῆς!

Ἐνθυμούμεθα δακρύοντα τὸν ἀείμνηστον ἡμῶν καθηγῆτην ὁσάκις ἐποίησεν ἐν ταῖς παραδόξαις αὐτοῦ λόγον περί τῆς ἠθικῆς ἀνατροφῆς τῆς νεολαίας ἐν τῇ ἡμετέρῃ ἔθνη. Ἐδάκρυεν ὁ φιλόπατρις ἐκεῖνος ἀπὸ προβλέπων ὅποια θέλει εἶσθαι ἡ νεολαία τοῦ μέλλοντος, τοιαύτην, ὡς ἀνωτέρω, λαμβάνουσα οικογενειακὴν ἀγωγήν. Καὶ εἶχε μέγιστον δίκαιον. Ἡ κατάστασις τῆς παρ' ἡμῖν κοινωνίας ἐπικυροῖ τοὺς λόγους και δικαιολογεῖ τὰ δάκρυα αὐτοῦ.

Οικογενειακὴ λοιπὸν ἀνατροφή δὲν ὑπάρχει παρ' ἡμῖν· περί ἠθικῆς ἀγωγῆς οὐδεμιᾶ λαμβάνεται φροντίς παρὰ τῇ ἡμετέρῃ κοινωνίᾳ και ἐν τούτοις δι' αὐτῆς καλλιεργοῦνται αἱ ἀτομικαὶ και κοινωνικαὶ ἀρεταί, δι' αὐτῆς μορφοῦνται τὸ ἦθος τῶν μελλόντων πολιτῶν, δι' αὐτῆς ἀναπτύσσονται τὰ ἰσώτερα και εὐγενέστερα αἰσθητικὰ, δι' αὐτῆς καθιεροῦνται και διατηροῦνται τὸ πρὸς τὴν θρησκείαν σέβας και πεποιθήσις, δι' αὐτῆς προάγεται ἠθικῶς ἡ κοινωνία, δι' αὐτῆς θεμελιούται τὸ ἠθικὸν μέλλον τοῦ ἔθνους.

Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ ὁ μὲν πατὴρ φροντίζει περί ἑσῶν ὡς ἀνωτέρω ἀναφέρει ὁ ἡμέτερος καθηγῆτης, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆ φροντίζει περί τῆς μόδας! Καὶ ἐν τούτοις ἐκ τοιαύτης οικογενειακῆς ἀνατροφῆς μορφοῦνται οἱ μελλόντες συνταγματικοὶ πολῖται και αἱ μελλούσαι μητέρες πολιτῶν, ἐνθ' α δὲν ὑπῆρξαν ποτέ, ὡς λέγει ὁ Alexis de Jaucquville, ὁ φιλόσοφος αὐτοῦ ποσολιτολόγος, ἐλευθεραὶ κοινωνίαι ἀνευ ἠθῶν, ταῦτα δὲ δημιουργεῖ ἡ γυνὴ. Πᾶν δ' ὅ,τι ἐπιδοᾷ ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν γυναικῶν, ἐπὶ τῶν συνθηκῶν και τῶν γνωμῶν αὐτῶν ἔχει μέγα πολιτικὸν ἐνδιαφέρον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.»

Καυχώμεθα διὰ τὰς πολιτικὰς ἐλευθερίας μας, και ὁμῶς οὐδὲ κἄν γνωρίζομεν τὴν θρησκείαν μας και ἐν τούτοις α ἡ ἐποχὴ, ὡς λέγει ὁ Benjamin Constant, καθ' ἣν αἱ θρησκευτικαὶ ἰδέαι ἀπαχαιρῶσι τὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων συνοροῦσι πάντοτε πρὸς τὴν ἀπώλειαν τῆς ἐλευθερίας. Ἄσκι ἔχοντες θρησκείαν ὑπῆρξαν δοῦλοι, οὐδὲς ὅμως λαὸς αἴου θρησκείας ὑπῆρξαν ἐλεύθεροι.»

Οἱ γονεῖς παρ' ἡμῖν φροντίζουσι νὰ πλουτισθῶσιν, ὅπως προπαρασκευάσωσιν εἰς τὰ τέκνα των τὰ μέσα τῆς ἀνάσεως και τῆς ἀσπίδας των, οὐδόλωι δὲ φροντίζουσι νὰ προσπορίσωσιν εἰς αὐτὰ ἠθικὸν πλοῦτον και ἀρετὴν, ἀνευ τῶν ὁποίων ὁ ὑλικὸς ὄχι μόνον δὲν τοῖς χρησιμεύει, ἀλλ' εἶναι και ὁ λῆθριος, καθότι δι' αὐτῶν προμηθεύονται τὰ μέσα τῆς διαφθορᾶς και δι' αὐτοῦ προπαρασκευάζουσι τὴν μελλούσαν αὐτῶν ἀθλιότητα.

Ἐκ τοιαύτης τινὸς προσηκῆσεως, ὡς ἀναφέρει ὁ Πλούταρχος, ἠναγκάσθη και ὁ Κράτης ἐκεῖνος ὁ παλαιὸς νὰ λέγῃ πάντοτε ὅτι α εἴπερ ἔσται δυνατὸν ἦν, ἀναβάττα ἐπὶ τὸ μετεωρότατον τῆς πόλεως ἀνακραγεῖν μένος, «ὼ ἀνθρώποι, ποῖ πρῶτος, οἵτινες, χρημάτων μὲν κτήσεως περί πᾶσαν ποιήσεθε σπουδὴν, τῶν δ' υἱέων, εἰς ταῦτα καταλείψετε, μικρὰ φροντίζετε;»

Οἱ γονεῖς ἐν Ἑλλάδι οὐδέποτε ἔλαβον ὑπ' ὄψιν, δτι ἡ ἀρετὴ εἶναι πολυτιμότερα και ἀσφαλεστέρα τοῦ πλοῦτος.

«Πολλοὶ τοὶ πλοῦτοις κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται· ἀλλ' ἡμεῖς τοῖσι αὐτοῖς ἀδικαιούμεθα τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπροσθεν αἰεὶ, χρημάτων δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλο, ἔχει.» ὡς λέγει ὁ ἐνάρετος ποιητῆς Θίβργιος.

Οἱ γονεῖς ἐν Ἑλλάδι δὲν φροντίζουσι οὔτε περί τῆς ἀπλουστερίας και ἀναγκαιστερίας ἀρετῆς τῶν τέκνων των, τῆς αἰδοῦς, ἀπειναντίας δὲ ἐκλαμβάνουσιν ὡς ἀρετὴν τὴν θρασύτητα και τὴν ἀνασχυντίαν τῶν καλοκατεσκευασμένων τέκνων των! Ἐν τούτοις ὁ Θίβργιος θεωρεῖ τὴν αἰδῶ ὡς πολυτιμὸν θησαυρὸν, και προκηγγέλλει πρὸς τὸν φίλον του Κίρνον, ἦτοι πρὸς τοὺς γονεῖς:

«Οὐδένα θησαυρὸν παισὶν καταθήσει ἄμεινον αἰδοῦς, ἢ τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κίρνον· ἔσεται.»

Ἐνθ' α δὲ οἱ γονεῖς ἐν Ἑλλάδι δὲν φροντίζουσι περί ἠθικῶν πλοῦτος τῶν τέκνων των, πᾶσαν καταβάλλουσι προσπάθειαν και μυσίους κόποις, ὅπως προσπορίσωσιν αὐτοῖς ὑλικὸν πλοῦτον, ἀπέστανται τοῦ ὁποίου πᾶς ἠθικὸς πλοῦτος και πᾶσα ἀρετὴ θεωρεῖται παρ' αὐτῶν ὡς ἀναξία προσοχῆς, ἐπικυροῦντες τὸ τοῦ Θεόγγινου.

«Πιλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεταί ἦδε, πλοῦταιν τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄλ' ἦν ὄρατος· οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις· Ῥαδαμάνθου αὐτοῦ, πλείονα δ' εἶδεις Σισύρου Αἰολίδεω, ὅς τε και ἐξ Αἰδέου πολυδραχμῶν ἀνήλθεν πείσας Περσέφονην αἰμυλοῖσι λόγοις.»

Βλέποντες δὲ τὰ τέκνα των ἀδιαφόρως ἔχοντα πρὸς τὴν θρησκείαν, νομιζοῦσιν, δτι τοῦτο εἶναι πρόδοσις, χωρὶς νὰ ἐνοῶσιν, δτι ἡ θρησκεία ὄχι μόνον ὑψώνει τὸν νοῦν και ἐξευγενίζει τὴν καρδίαν, ἀλλὰ και ἐμποδίζει τὴν ἐν ἐργοῖς και λόγοις ἀπέθειαν, ἀγνοοῦσιν ἐντελῶς τὴν πολυτιμὸν συμβουλὴν τοῦ ποιητοῦ,

«Κύρνε, θεοῦ αἰδοῦ και δεῖδιθι, τοῦτο γὰρ ἀνδρᾶ εἶργει μὴθ' ἔρδειν μῆτε λέγειν ἀσεβῆσ· και τοσαῦτα λαμπρὰ και γνωστὰ τῆς θρησκείας μας παραγγέλματα.

Ἄγνοοῦσιν ὅτι, ἔχοντα τὰ τέκνα των ὑλικὸν πλοῦτον ἀνευ ἠθικῆς μόρφώσεως, θέλουσι κατασταθῆ ὑβρισταὶ και ἐγκαταλείβονται ἀπέναντι τῆς κοινωνίας, «Ἐψαυχεῖ δὲ ὁ πολὺς πλοῦτος και ἐς ὑβριναίξει» λέγει ὁ Φακυλίδης.

«Ὅς μὴ μεγαλοφρονῶσι δὲ στηρίζομενοι εἰς τὸν πλοῦτον των, και μάλιστα οἱ ἐν τῷ ἐμπορίῳ καταγινόμενοι, καθότι ὁ πλοῦτος πολλὰκις καθίσταται παίγιον τῆς Τύχης»

Ἐπὶ χρημάτων ἰδὼν ἔμπορος φρονεῖ μέγα, ὦν ἔστι πάντων ἐνίοτε ἀνεμὸς κύριος», λέγει ὁ ποιητῆς, οἰκτιρῶν αὐτοῦς.

«Ὅς μὴ ἐπαναπαύονται εἰς τὴν ἐκ τοῦ πλοῦταιν κενοδοξίαν,

«Κενῆς δὲ δόξης οὐδὲν ἀθλιώτερον», κατὰ τὸν ποιητὴν.

Ἄντι δὲ νὰ ἀνατρέψωσιν αὐτὰ, μὲ τὴν αἴσιν τοῦ πλοῦτος, ἥτις ἐμπορεῖ αὐτοῖς τὴν πρὸς πᾶσαν ἠθικὴν ἀξίαν περιφρόνησιν, ὡς ἐφαρμόζουσι καλύτερον τὸ τοῦ Φακυλίδου πρὸς τοὺς γονεῖς παραγγέλμα.

«Παῖδ' ἔτι ἕοντα χρεῶν δὴ καλὰ διδασκίμεν ἔργα.»

«Ὅς ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν διὰ τὰ τέκνα των τὴν πρὸς Δημόκριτον πολυτιμὸν συμβουλὴν τοῦ Ἰσοκράτους· «Ἦγοῦ μάλιστα σεαυτῷ πρέπειν κόσμον αἰσχύνην, δικαιοσύνην σωφροσύνην· τούτοις γὰρ ἄπασιν δοκεῖ κρατεῖσθαι τὸ τῶν νεωτέρων ἦθος.»

«Ὅς μὴ νομιζῶσιν, και ὅς μὴ ἐμπνέωσι και εἰς τὰ τέκνα των τὴν ἰδέαν, δτι ἡ ἐκ τοῦ πλοῦταιν ἀπόλαυσις εἶναι ἡ ὑπερτάτη τῶν ἀπολαύσεων, και ὅτι ἀπόλαυσις ἀνευ ἠθικότητος και σωφροσύνης εἶναι ἀπόλαυσις ψευδὴς και εἰκονική. «Ὅς δίδουσκωσι δὲ εἰς αὐτὰ τοὺς ὠραίους λόγους τοῦ Ἰσοκράτους· «Τὸ δὲ περί τὴν ἀρετὴν φιλοσοφεῖν και σωφρόνως τὸν αὐτοῦ βίον οἰκονομεῖν και τὰς τέψεις εἰλικρινεῖς και βεβαιωτέρας ἀποδίδουσι.» και τὸ τοῦ ποιητοῦ

«Ἐπίστον ἔστιν εὐτυχεῦντα νοῦν ἔχειν»

«Ὅς ἄθλον τοῦ βίου τῶν τέκνων των ὅς θωροῦσι τὴν ἀρετὴν και οὐχὶ τὸν πλοῦτον»

«Ἡ δ' ἀρετὴ, τὸ δ' ἄθλον ἐν ἀνθρώποισι ἀριστοῦ κατὰ τὸν Θεόγγιν.

«Ὅς μὴ νομιζῶσιν ὅτι προπαρασκευάζοντες δι' αὐτὰ πλοῦτον ἔτοιμον, θέλουσι καταστήσει αὐτὰ εὐτυχῆ, χωρὶς νὰ ἐργασθῶσιν αὐτὰ τὰ ἴδια πρὸς τοῦτο, καθότι ἡ πραγματικὴ εὐτυχία εἶναι προῖον κόπων αὐτοῦ τοῦ εὐτυχεύοντος.

«Μοχθεῖν ἀνάγκη τῶν θέλοντας εὐτυχεῖν»

«Πόνος γὰρ, ὡς λέγουσιν, εὐκλείει πατήρ.»

Ἡ δὲ εὐτυχία συνίσταται οὐχὶ εἰς τὸ πλοῦταιν, ἀλλὰ πρὸ πάντων εἰς τὴν φρόνησιν και τὴν ἀρετὴν.

«Ἀγαθὸν μέγιστον ἡ φρόνησι ἔστι· αἰεὶ.»

«Ἄν εὐφρονης, τὰ πάντα γ' εὐδαίμων ἔσθαι κατὰ τὸν ποιητὴν.»

Ὅσον δ' ἀσφαλῆ τὰ θήλας, οἱ γονεῖς νομιζοῦσιν ὅτι ἡ ἀνατροφή, και μάλιστα ἡ ὑψηλὴ συνίσταται εἰς τὴν γνώσιν τῆς μόδας, εἰς τὴν ψευδαπειθείαν, εἰς τὴν πηλὴν πολυτέλειαν, εἰς τὴν περιφρόνησιν τῆς ἐργασίας, εἰς τὸ κλειδοκῦμβάλον, εἰς τὰ μυθιστορηματα, εἰς τὰς παιδαγωγίας και εἰς τὸ DOLL JOU! Εἰς ταῦτα ἀφιεροῦνται αἱ νεάνιδες, αὐταὶ δὲ εἰσὶν αἱ μελλούσαι μητέρες ἐλευθέρων πολιτῶν.

Και ταῦτα μὲν ἐν συντόμῳ ὅσον ἀφορᾷ τὴν οικογενειακὴν ἀνατροφήν ἀρρένων και θηλέων, ἀπερὶ οὐδεμιᾶς ἀρετῆς φροντίς λαμβάνεται. Ἐπάρχουσι θεσπίαις και ἐντιμοῖς ἐξαιρέσεις ὑπάρχουσι και γονεῖς γνωρίζοντες τὰ καθήκοντά των και ἀνατρέφοντες τὰ τέκνα των ὅπως πρέπει, και τέκνα φιλοτιμούμενα νὰ φανῶσιν ἀξία τοιούτων γονέων, ἀλλ' ὁ λόγος ἐνταῦθα εἶναι περί τοῦ κανόνος και οὐχὶ περί τῆς ἐξαιρέσεως, ὁ δὲ κανὼν εἶναι ὅπως ἀνωτέρω περιεγράψαμεν.

Οἱ γονεῖς λοιπὸν, οἱ θέλοντες νὰ ᾄσιν ἀξίαι τοῦ ὀνόματος τούτου, ὡς πρῶτον και ἰσρὸν καθῆκον και ὡς πρώτην και κυρίαν φροντίδα τῶν αἰθεωροῦσι τὴν ἠθικὴν ἀνατροφήν των τέκνων των, διότι αὐτὴ εἶναι ὁ πολυτιμότερος πλοῦτος, δι' τοῖς προσπορίζουσι, και τὸ ἀσφαλέστερον ὁμέλιον τῆς ἀληθοῦς εὐτυχίας των συνιστάμενος εἰς τὴν ἠθικὴν ἀνατροφήν και διανοητικὴν μόρφωσιν και τίς ἐκ τούτων ἀρετὰς, εἶναι πλοῦτος, καθίσταται εὐτυχῆ και τὰ ἀτομικαὶ τὰς κοινωνίας, εἶναι ὁ πλοῦτος τῶν ἀνθρώπων. (ἀκλουθεῖ)

Κ. Α. Γ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ θέσις τῶν ἡμετέρων γειτόνων Αἰγίων, ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τῆς πόλεως των, καταδείκνυται σαφέστερα δεινότερα. Παρελθούσης τῆς ἐκ τῆς καταστροφῆς καταπλήξεως προέβυσαν ἦδη αἱ ἀνυπολόγιστοι ζημίαι αἵτινες προσεγένοντο αὐτοῖς και προβάλλουσιν αἱ δοκιμασίαι αἱ ὁποῖαι ἀναμύνησιν αὐτοὺς κατὰ τὸν προσεγγῆ χειμῶνα. Πλὴν ὀλιγίστων ὅλαι αἱ οἰκίας των χερίζουσιν πηλυδαπάνων ἐπισκευῶν, ἵνα στεγάσωσι τοὺς ἐγὲ καταλειπόντας αὐτάς, πλείσται δ' ὅσαι πρέπει νὰ καταρριφθῶσιν εἰς ἔδαφος, κατασταθεῖσαι τελῶς ἀχρηστοί. Διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πόλεως δέονται δαπάναις οὐ μικραῖς και χρόνου πολλοῦ· ἀλλ' ἐκεῖνη διαφεύγει τὴν μεγαλειότητα τῆς ἐκ τῆς Αἰγίου, ὅπως δ' ἐκτίθησι τοὺς πάντας

... τὰς κακοτυχίας καὶ τὰς στερήσεις τῆς ἐν ὑπαί-
 θρῳ διαμονῆς. ἐν ὧρα φθινοπώρου καὶ χειμῶνος
 τῆς θέσεως αὐτῆς τῶν ἡμετέρων γειτόνων, πρὸς οὓς
 διὰ τοσαύτων συνδεόμεθα σχέσεων, συγκινεῖ ὄλους
 ἡμᾶς βαθύτατα καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος παρακο-
 λουθούμεν τὰς δαίνας αὐτῶν τύχας· ἀλλὰ δὲν ἀρ-
 κεί ἡ στείρα αὐτῆς εὐσπλαγχνία ἥτις μῆτε ἀπα-
 κορυφίσει τοὺς πάσχοντας, μῆτε ἱκανοποιεῖ τὰ ἀι-
 σθημάτων τῆς ἡμετέρας πόλεως. Ἡ εὐσπλαγχνία
 ἡμῶν δέον νὰ ἐκδηλωθῇ διὰ πραγμάτων· ὀρεί-
 λωμεν ἐν ἄλλοις λόγοις εἰς τοὺς δεινοπαθούσας
 ἡμῶν, μὴ οὐ μόνον τὸν ἔλεον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ
 συνδρομὴν πραγματικὴν ἐπιχορηγῶμεν μάλιστα
 οὐ ἐβραδυομένον, ὅσον δὲν ἐπρεπε, εἰς τὴν ἐπιπέ-
 λωσιν τοῦ πρὸς αὐτοὺς καθήκοντος ἡμῶν, ὅπερ
 μᾶλλον διαγράφεται ἐκ τοῦ μεγέθους τῆς συμφορᾶς
 τῶν γειτόνων μας καὶ ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ ἡμῶν
 πρὸς αὐτοὺς καθήκοντος. Ἀπέπαισι τῆς δυστυ-
 χίας ἥτις ἐνέσκηψεν εἰς τὴν γείτονα πόλιν ἰδίᾳ
 ἐπιβάλλονται καθήκοντα εἰς τὴν πολιτείαν καὶ
 ἰδίᾳ εἰς τοὺς ἰδιώτας· καὶ ἡμῶν πολιτεία ἐπὶ
 τῆς προκειμένης ἀλγεινῆς περιστάσεως πράττει
 τὸ καθ' ἑαυτὴν, μόνη ἀκόμη ὑστεροὶ ἢ ἰδιωτικῆς
 ἐνέργειας, ἥτις δέον νὰ συμπληροῖ ἐν τοιαύτῃ
 περιστάσει τὴν Κυβερνητικὴν ἀνεπάρκειαν. Ἡ
 ἡμετέρα πόλις ἥτις πάντοτε εἰς παρομοίας δο-
 κημασίας ἐδείχθη παρήγορος καὶ εὐεργετικὴ πρὸς
 τοὺς δοκιμαζομένους, δὲν θὰ ὑστερήσῃ βεβαίως καὶ
 εἰς τὴν προκειμένην, ἵνα διαφεύσῃ οὕτω τὴν περὶ
 αὐτῆς ἐπικρατοῦσαν ἀγαθὴν γνῶμην. Ἄν μέχρι
 τοῦδε ἡ πόλις ἡμῶν δὲν ἐσπείσεν ἀρωγὸς τῶν
 πασχόντων γειτόνων, δὲν ἔλλειψεν ἀπ' αὐτῆς ἡ
 συμπάθεια καὶ ἡ πρὸς παραμιθίαν τῶν ἐπιθυμῶν,
 ἀλλ' ἀπ' αὐτῆς ἔλλειψεν μὴ τις πρωτοβουλία
 κατέκρινον ἐνεργείας τινός, περὶ ἧς νὰ συγκεντρωθῇ
 ὁ κοινὸς ἔρανος, διὰ τοῦτου δὲν ἐννοούμεν τὰς
 ἐπισημοὺς καὶ ἀνεκιστήτους ἐπιτροπείας, ἀλλὰ
 κεντρικὰ ἐνεργείας, ὅπως ἰδιωτικῆς, ἥτις γνω-
 ρίζει καλλίτερον ποῦ καὶ πῶς νὰ ἀποταθῇ καὶ
 κατὰ τίνα τρόπον νὰ χρησιμοποιήσῃ καλλίτερον
 τὸ πλεῖν τῆς κοινῆς ἀγαθοσύνης. Τοιοῦτον κέν-
 τρον δὲν εἶναι δύσκολον νὰ πληθῇ παρ' ἡμῶν ἀε-
 τῶν εἰς τῶν ἐγκρίτων ἡμῶν συμπολιτῶν τὴν
 πρωτοβουλίαν καὶ τὰ λοιπὰ ἐναποκείνεται εἰς τὰ
 φιλόφρονα αἰσθημάτων τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν.

— Εἰς τὰς χθεσινὰς τῶν Ἀθηνῶν ἐφημερίδας
 ἐδημοσιεύθη ἐκκλησις τῆς ἐν Ἀθῆναις Κεντρικῆς
 ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐν
 Διγυαλίᾳ ἐκ τοῦ σεισμοῦ καθέντων πρὸς τοὺς
 φιλανθρωπικοὺς δι' ἧς γίνεται ὁ λόγος οἱ ἔρανοι
 αὐτῶν κατατίθενται παρὰ τοῖς ὑποκαταστημασὶ
 τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Πρόεδρος τῆς
 Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐστὶν ὁ Σεβασμιώτατος Μη-
 τροπολίτης κυρ. Προκόπιος.

— Μετὰ μακρὰν ἐκπαισίαν ἔδοξε τέλος προ-
 χθὲς ἐνταῦθα καὶ οὕτω ὁ καιρὸς ἐτρέπη ἐπὶ τὸ
 φθινοπωρινόν.

— Μετὰ μεσημβρίαν τῆς προχθὲς τετάρτης
 ὀλίγον πρὸ τῆς ὄψεως σφοδρὰς ἐπενευσας δυτικω-
 νασιλικὸς ἀνεμὸς οὗτος ἐπήνεγκε ζῆλιας τινὰς εἰς
 τὸν λιμένα ἡμῶν.

— Ἡ ἐκπαισίαν τοῦ νέου περὶ χαρτοσήμου νό-
 μου πολλὰς ἀπαντᾷ παρ' ἡμῶν δυσκολίας διὰ τὴν
 ἀσφάλειαν αὐτοῦ καὶ σπουδαίαν ἡγεῖρα κατ' αὐτοῦ
 κατακαυχὴν διὰ τὴν ἐπάχθειάν του. Ὁ νόμος οὗ-
 τος, ὡς συνετάχθη καὶ ὡς ἐκ τοῦ τομειτικοῦ
 πνεύματος ὑφ' οὗ ἐμφερῶντο οἱ συντάξαντες αὐ-
 τόν, προορίζεται νὰ στήσῃ παγίδας εἰς τοὺς συν-
 ὀλοομένους, νὰ καταστήσῃ δύσκολον τὴν εἰς
 τὰ δικαστήρια προσφυγὴν τῶν ἀδικουμένων καὶ
 νὰ μεταγγίσῃ τὸ κινούμενον κεφάλαιον εἰς τὰ
 ἑθνομόρα ταμεία, διὰ τῆς πολλαπλῆς αὐτοῦ φορο-
 λογίας. Περὶ τοῦ νόμου τούτου προσεχῶς πλείους
 περᾶ.

— Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς
 κατὰ τὴν ἐνταῦθα θέσιν τάσι εἶ Ἡ. Καρβούνης ἀ-
 πέκτεινε διὰ πυροβόλου ὄπλου τὸν Λεων. Κου-
 φαγιάννην δι' αἰτίαν προηγουμένην. Ὁ δράστης
 δὲν συνελήφθη.

— Τὴν αὐτὴν νύκτα ἄλλος τις ὁ Νικ. Λεῖψανος
 ἐτραυματίσεν καιρίως δι' ἐγκυρῆσιδιον, ἐντὸς οἴου
 παλαίου, τὸν Ευστ. Μπαλιώτην.

— Ἀναμένονται εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν ἀμφό-
 τεροι αἱ μίραι τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου τοῦ περι-
 πλέοντος τὰς Ἀνατολικὰς θαλάσσας καὶ συνε-
 σταμένου ἐκ δέκα τεσσαρῶν πλοίων· ἀπὸ χθὲς ἔρ-
 μοι εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν ὁ πρόσκοπος τοῦ στόλου
 τούτου.

— Οἱ γράψαντες περὶ τῆς ἐπισυμβάσεως κατὰ τὴν
 παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐνταῦθα πυρκαϊῆς εἰς τὴν
 οἰκίαν τῶν κ. κ. Φραγκοπούλων δὲν ἔκαμεν εὐ-
 φρονον μείαν τοῦ πυροσβεστικοῦ τοῦ παρ' ἡμῶν
 Ἑμπορικοῦ Συλλόγου «Βραμῆς», τινὲς μάλιστα ἐξ
 αὐτῶν ἐκρίνον ὅτι ὄφειλον νὰ κακίσωσι τὴν ἀνε-
 πάρκειάν του. Ἦναι λυπηρὸν ὅτι παρ' ἡμῶν συμ-
 βαίνει σχεδὸν πάντοτε τοῦτο τὸ ἄστοπον εἶμεθα
 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀσχηρὸν καὶ ἀδίκον πρὸς ὅ,τι ὠ-
 φείλαμεν νὰ εἶμεθα ἐπιεικεῖς καὶ δίκαιοι, εἰς ἄκρον
 δ' ἀνεκτικὸν πρὸς ὅ,τι ἐπρεπε νὰ ἡμεθα καὶ αὐ-
 στηροὶ καὶ λεπτολόγοι. Ὁ ἐνταῦθα Ἑμπορικὸς
 Σύλλογος «Βραμῆς» πρὸ δεκαετίας σχεδὸν, ἀπὸ
 εἰς μίαν ἡγωνίσθη νὰ πείσῃ καὶ τὴν Κυβέρνη-
 σιν καὶ τὸν Δῆμον καὶ τὰς παρ' ἡμῶν ἀσφαλιστι-
 κὰς ἑταιρίας ὅτι ἐπρεπε νὰ ἰδρῶσιν καὶ διατη-
 ρῶσιν ἐνταῦθα πυροσβεστικὸν μετ' ἀναλόγου ποιο-
 τωτικοῦ, πρὸς καταστολὴν τῶν ἐκείντοτε ἐκρη-
 γνυομένων πυρκαϊκῶν καὶ ἐπὶ πολὺ ἔβλεπε τὴν
 πόλιν ἡμῶν ἔκθετον εἰς τοὺς ἐκ τοῦ πυρὸς κιν-
 δύνους ἀνευ σωστικοῦ τινὸς μέσου, ἀπεφάσισε τὴν
 δ' ἰδίᾳς δαπάναις ἀνδρῶσιν ἐνταῦθα τοιοῦτου
 πυροσβεστικοῦ. Νῆτε γρηπταίην μῆτε κόκων ἐφεί-
 σατο· ἔπρεπε ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς τρεῖς ἀντλίας μετ'
 ὄλων τῶν παραρτημάτων τῶν κατεργημάτων
 τῶν, μετ' ἀναλόγων σωλήνων, κλιμάκων καὶ ἄλ-
 λων ἐργαλείων χρῆσιμων εἰς τὴν κατασβεσίν τῶν
 πυρκαϊῶν ἐγκαταστήσασιν αὐτὰς, κεντρικὴν ἀπο-
 θῆκην, ἐξαισθησῶσιν τὸ ἀναγκαῖον προσωπικόν, ὑπὸ
 τὴν διεύθυνσιν ἀρχαίου καὶ πεπειραμένου ὑπαξιωμα-
 τικοῦ τῶν πυροσβεστικῶν καὶ διατηρῆ αὐτὸ ἔκτο-
 τε ἐν ἀρίστῃ καταστάσει διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς
 πόλεως. Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ πυροσβεστικοῦ
 τούτου δὲν παρισταμάδα πλέον εἰς τὸ θέσμα τῆς
 καταστροφῆς τῶν περιουσιῶν ἀνευ ἀμυντικοῦ τι-
 νὸς μέσου καὶ ἔκτοτε οὐδὲν ἔχομεν παράδειγμα
 ἐπιπέσεως πυρκαϊῆς πέραν σῆς ἀρχικῆς ἐστίας
 αὐτῆς. Εἰς τὸ ἔργον τοῦ τούτου ὁ Σύλλογος «Βρα-
 μῆς» ἀρέθη εἰς τὰς ἰδίᾳς δυνάμεις καὶ εἰς μόνον
 τὰ μέσα του. Ἐκ τῆς Κυβερνήσεως οὐδεμίαν ἐ-
 σχε ὑποστήριξιν, ὁ Δῆμος μετὰ δυσκολίας κατα-
 βάλλει τὴν γλίσχρον αὐτοῦ ἐπιχορηγήσιν, αἱ ἀ-
 σφαλιστικαὶ τέλος ἑταιρίαι, αἰτίνας παρὰ πάντα
 ἄλλον ὀφελούνται ἐκ τοῦ Πυροσβεστικοῦ ἐκείνου,
 ἐκώφευσαν πάντοτε εἰς τὰς πρὸς συνδρομὴν ἐπι-
 κλήσεις τοῦ Συλλόγου. Μετὰ τὰ ἀνωτέρω πείθε-
 ραί τις ἐπὶ τὸ ἀξιόλογον Σωματεῖον διατηρῆ ἴ-
 δρυμα ἄλλοτρίον τοῦ προορισμοῦ του, ὁ ἀπαρῆ ἀτ-
 φειδῶς ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐκπληροῖ καθήκοντα ἄλλοις
 προσκειμένα, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ παρέξῃ φιλο-
 τίμως ὑπηρεσίαν τῇ πόλει ἀποβλέπουσαν εἰς αὐ-
 τὴν τὴν ἀσφάλειάν της. Ἐπρεπε φρονούμεν διὰ
 τοῦτο οἱ γράφοντες καὶ ὀμιλοῦντες παρ' ἡμῶν πε-
 ρὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ ἐκείνου νὰ ὦσιν ὀλίγον δι-
 καίτεροι καὶ κάπως εὐγενέστεροι πρὸς τὸ ἴδρυ-
 σαν καὶ συντηροῦν αὐτὸ Σωματεῖον, ὅπερ διὰ τοῦ
 ἰδρύματος ἐκείνου δὲν ἐπιτελεῖ καθήκον οὕτε ὑ-
 ποχρέωσιν ἐγκειμένην αὐτῷ ἐξ αἰουδιώτου λόγου,
 ἀλλ' ἀπλῶς προσενέγκει ὑπηρεσίαν τῇ τόπῳ, τό-
 σφ αὐτοπροαίρετον ὄσφ καὶ εὐεργετικὴν. Νομίζο-
 μεν ὅθεν οἱ κακίζοντες ἢ μεμφόμενοι τὴν ἀίε-

... λειαν τοῦ Πυροσβεστικοῦ τοῦ Συλλόγου ἀσφαλῆ εἶ-
 χουσι ἰδέαν περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ σωματείου
 τούτου καὶ περὶ τοῦ εἴδους τῶν ἔργων του. Ἄντι
 δὲ τούτου ὄφειλον νὰ κακίσωσι τὴν κυβερνήσιν
 ἥτις οὐδέποτε, μ' ὅλον ὅτι πολλακίς καὶ ἐπανει-
 λημένως παρεκλήθη, ἤθελπε ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν
 ἀνάγκην τῆς ἐγκαθιδρύσεως ἐνταῦθα μικροῦ σά-
 ματος τοῦ μηχανικοῦ· νὰ μεμφθῶσι τὸν Δῆμον
 ὅστις ἀφίνει ἔκθετον τὴν πόλιν εἰς τοὺς κινδύνους τῶν
 πυρκαϊῶν ἀνευ ἀμυντικοῦ ἢ προφυλακτικοῦ τινὸς
 μέσου· νὰ αἰτιαθῶσι τέλος τῶν παρ' ἡμῶν ἀσφα-
 λιστικῶν ἑταιριῶν αἰτίνας ὑποχρέωσιν εἶχον νὰ
 συντελέσωσιν εἰς τὴν καλλίτεραν κατάρτισιν τοῦ
 Πυροσβεστικοῦ διὰ δὲ τὸν Σύλλογον μόνον εὐχα-
 ριστίας ὄφειλον νὰ ἐπιφυλάττωσιν ὅστις ἀνευ ὑ-
 ποχρέωσεως οὐδεμιᾶς, διατηρῆ πυροσβεστικὸν ἀ-
 ποτελοῦν μίαν ἐγγύησιν τῆς ἀσφαλείας τῆς πό-
 λεως, ποσὸν ἀτέλες καὶ ἂν ἦναι τοῦτο. Τῆ ἀλη-
 θεία εἶναι πολὺ λυπηρὸν ὅτι παρ' ἡμῶν κρινόνται
 ἄξιοι μομφῆς ἀκριβῶς ἐκείνοι οἵτινες ἐκπληροῦσιν
 πλέον τοῦ καθήκοντος τῶν. Τὸ σύστημα τοῦτο
 εἶναι ἱκανὸν νὰ στερεύσῃ ὅλας τὰς παρ' ἡμῶν πη-
 γὰς τῆς ἀγαθοσύνης, καὶ κάκιστα πράττουσιν οἱ
 συντελοῦντες εἰς τὴν ἐπικράτησιν του.

— Ὁ ἱεροκῆρυξ κ. Ἡλίας Βλαχόπουλος ὀμι-
 λήσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ
 ναφ' τοῦ ἁγ. Διονυσίου.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς σταφίδος ἡσμερία, ἦν
 ἀπὸ τοῦ προηγουμένου Δελτίου ἐσημειώσαμεν, ἐ-
 ξακολουθεῖ ἄχρι σήμερον, οὕτω τὴ παρελθὸν ἐφ'
 σήμερον παρελθὸν ἀνευ πράξεων ἀξίων λόγου· μ'
 ὅλον ὅτι δὲ καὶ ἐνταῦθα εὐρεται ἀριστὸν διαθέ-
 σιμον ἐπαρχιακὸν πρᾶγμα, περὶ τὰ 212 ἑκατομ.
 λ. καὶ εἰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κάτοχοι εἰσὶν διατε-
 θεμένοι εἰς πώλησιν, με ἐκπρωσιν τιμῶν καὶ
 τὰ εἶ φρ. καὶ εἰ πλέον ὀνομαστικῶς, οὐχ' ἦντον
 ὁ συνδυασμὸς πράξεων φαίνεται ἀνεπίτευκτος, ἐνεκα
 τῆς καχεξίας τοῦ εἴδους ἐν ἀπάσει ταῖς ἀγο-
 ραῖς τῆς καταναλώσεώς του. Καὶ ἐπὶ τοῦ Πατρι-
 κῶν πρᾶγματος ἐπῆλθεν ἐκπρωσιν τιμῶν πρᾶγμα
 ἀποθηκῶν ἐπωλήθη πρὸς δρ. 205, ἴσως δὲ ἄδη ὑ-
 πάκουσι πωληταὶ καὶ με δρ. 200 πρᾶγματος
 κοινῶν ποιότητων.

Οἱ ναῦλοι 22/6—25. Τὸ συνάλλαγμα περὶ
 τὰς 31,80—31,90.

Τῆ 7 76ρίου 1888

Φίλε κ. Συντάκτα.
 Ὡς ἐν τῇ ἀρτί περὶ Πατρῶν δημοσιευθεῖσα δι-
 ατριβῆ μου ἐμφαίνεται ἀπὸ τοῦ 1882 ἔτους ἡρ-
 ξάμεν σημειῶν καθ' ἐκάστην μετεωρολογικὰς
 τινὰς σημειώσεις, περὶ τῆς θερμότητος τῆς ἡμέ-
 ρας λ. γ. τῆς καταστάσεως τῆς ἀτμοσφαιρας, τῶν
 νεφῶν δηλ. τῶν ἀστραπῶν, τῆς ἰαίδος, τῆς βρο-
 χῆς, τῶν ἐπικρυτῶντων ἐκείντοτε ἀνέμων κτλ.
 εἰ δ' ἐσημειῶν καὶ σημειῶ καὶ τοὺς λαμβάνον-
 τας χώραν σεισμοὺς καὶ εἴτι ἄλλο ἄξιον λόγου
 φαινόμενον. Περὶ πάντων τούτων εὐρίσκει τις
 λεπτομερεῖς πληροφορίας ἐν τῷ προμνησθέντι φυλ-
 λαδίῳ ἀπὸ τῆς σελ. 8 καὶ ἐφεξῆς. Πῶς δὲ ἡ
 Κυβερνήσις ἴσως ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ ἐνταῦθα
 πλῆρην μετεωρολογικὸν σταθμὸν καὶ πρὸς τοῦτο
 ἐλθὼν πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐνταῦθα ὁ κ. Δ. Κοκκί-
 δης καθηγητῆς τῆς ἀστρονομίας ἐν τῷ Πανεπι-
 στημίῳ, μοι ἐκόμισε διάφορα ἐργαλεῖα κατὰ λ-
 ληλα πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον, οἷον ὁ μ. β. ρό-
 μ. ε. τ. ρ. ὀ. ν. τέλειον, δι' οὗ πλέον θὰ μετράται ἡ
 ἐκείντοτε καταπίπτουσα βροχῆ, θερμομέτρων δι-
 ἀφορα δι' ὧν μετράται ἡ ὑψίστη καὶ ἐλαχίστη
 τοῦ ἡμερονοκτίου θερμότης, ἔτερα δ' ὧν μετρῶν-
 ται ἡ ὑγρασία καὶ ἡρασία τοῦ αἵρος κλπ. Μὲνόν.

βαρόμετρον υδραργυρικού υπέρχει έλλειψις, και τούτου προσωρινώς μεν ανεπλήρωσα δανεισθείς τοιοῦτον παρά τού φαρμακοποιού κ. Ν. Βενετανοπούλου, προθύμως προσεγγίζοντός μοι τού φαρμακείου αὐτοῦ, εν βραχεί δέ αποσταλήσεται μοι ἐξ Ἀθηνῶν τοιοῦτον ἐπίτηδες πρὸς τοιαύτας παρατηρήσεις κατασκευασμένον. Πρὸς ἀκριβῆ δὲ παρατήρησιν πάντων τῶν μετεωρολογικῶν φαινομένων κατασκευάσα κατάλληλον σκοπιῶν ἐπὶ τοῦ δάματος (λακνωτοῦ) τῆς οἰκίας μου ἐν φ' ἐποικιότητι τὰ ἐργαλεῖα καθ' ὑπόδειξιν τοῦ κ. Κοκκίδου.

Ἄδεται, φίλτατε, αἱ πληροφορίες αἱ δύνανται νὰ σῶσι δόσω περὶ τῆς υποθέσεως ταύτης κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας.

Σὺς ἀσπάζομαι
ὄλος ἡμέτερος
ΧΡ. Ν. ΚΟΥΡΥΛΑΟΣ

Ἡ ὑπερέμετρος πολυτέλεια ἐν Παρισίοις.

Πολλὰ γαλλικὰ φύλλα ὕψωσαν τελευταῖον φωνὴν κατὰ τῆς σπατάλης, ἧτις γίνεται ἐν Παρισίοις ἐνεκα τοῦ κατηραμένου συρμαῦ. Πρὸ πάντων δὲ ἡ ἐπίθεσις γίνεται κατὰ τῶν δεσποινίδων, αἵτινες φέρουσι πολυτελεστάτας ἐνδυμασίας, ὅπως καὶ αἱ ὑπανδρὸν γυναῖκες (ὡς ἂν δῆθεν ἡ σπατάλη τούτων νὰ ἔχη λόγον τινα δεδικαιολογημένον). Καὶ αἱ δεσποινίδες σήμερον ἐξέρχονται εἰς Παρισίους φέρουσαι μεταξίνας ἐνδυμασίας καὶ πλουσιώτατον κόσμον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους. Ὅτι δὲ αὐξάνει τὴν δαπάνην εἶνε ἡ βραχεία διάρκεια τῶν ἐνδυμασιῶν τούτων, διότι πρότερον μία ἐνδυμασία διήρκει τοῦλάχιστον μίαν ἐποχὴν τοῦ ἔτους, τώρα δὲ μόλις διαρκεῖ ὀλίγας ἐβδομάδας. Ἐάν δὲ τις κυρία ἐδαπάνη πρότερον 20,000 δραχμῶν κατ' ἔτος! (τὸ ποσὸν τοῦτο σημεῖοσαι τὰ γαλλικὰ φύλλα,) σήμερον δαπανᾷ τὸ διπλάσιον Ἀλλ' ἐνταῦθα δὲν πρέπει νὰ λάβωμεν τὴν λέξιν δαπανᾷ εἰς τὴν κυρίαν αὐτῆς σημασίαν, διότι συχνὰ χρεωστείται τὸ ποσὸν τοῦτο, ὃ δὲ βράπτει ἡ ἡμοδίστα περιμένουσι μέχρι οὗ ἀποθάνωσιν οἱ θεοὶ ἢ πάππος τις πλούσιος, τοῦ ἐποίου ἡ κληρονομία θὰ ἐπαρκέσῃ εἰς πληρωμὴν τῶν χρεῶν. Ἐν Παρισίοις ὑπάρχουσι βραπτικά καταστήματα, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς ἀνθρώρην κατάστασιν, καίτοι πελάται των τινὲς χρεώστοισιν ἐν ὄλῳ ἐν ἑκατομμύριον.

Δὲν εἶνε δὲ μόνον αἱ ἐνδυμασίαι φρικωδῶς δαπανηραὶ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ συμπόσια αὐτὰ σπαταλᾶται τὸ χρῆμα ἀφιδῶς, ἡ δὲ ἐπιτραπέζιος πολυτέλεια καταντᾷ ἀπίστευτος. Ἀνεκαλύφθησαν καρποὶ ὄλως ἄγνωστοι πρότερον, σταφυλαὶ πρέπει νὰ παρατίθενται ἐπὶ τῆς τραπέζης καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους, δι' ἑκάστον δὲ εἶδος ὀπωρῶν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι καὶ ἰδιαίτερα σκευή. Καὶ τὰ ἀνθὴ νὰ μὴ λείπωσι ποτέ! Κατὰ μῆκος τοῦ χειλοῦς τῆς τραπέζης ἀληθῆς πρᾶσι ἐξ ἀνθέων, τὰ χειρῶμακτρα περικυκλωμένα ὑπ' ἀνθέων, αἱ δὲ λουπάδες καὶ αἱ λυχνίαι ἐστεφανωμέναι ἐπίσης δι' αὐτῶν.

Ἡ πολυτέλεια ὁμῶς ὑπερβαίνει πᾶν ὄριον εἰς τοὺς χοροὺς. Τὰ διάσημα ἐμβλήματα τῆς αυτοκρατείας Εὐγενίας εἶνε μὴδὲν ἀπέναντι τῶν σημερινῶν χρόνων. Τότε ὁ μαρκήσιος de Caix προσέφερεν ἐν πορτογάλιον, μίαν ἀνθοδέσμη, μικρὰν μπομπονιέραν, καὶ τοῦτο ἦτο δαίγμα μεγάλῃς ὑπολήψεως, ἡ δὲ λαμβάνουσα ἦτο ὑπερήφανος διὰ τοῦτο. Σήμερον τὸ κοιλιτὸν στοιχίζει 10,000—20,000 φράγκων, διότι πρέπει νὰ διανεμηθῇ τις χουσα ἢ ἀργυρὰ ἐνθύμια· δὲν μᾶς φαίνεται δὲ ποσῶς παράδοξον τὸ γεγονός, καθ' ὃ παρὰ τις ἰδὼν τὴν θυγατέρα του κατάρρτον

διόρων μετὰ τινι χορὸν ἠρώτησεν αὐτὴν: «Κέρη μου, πὲ ἐπλήρωσαν ὡς χορεύτριαν;» Μ.
(Ἐκ τῆς «Ἐστίας»)

ΜΝΗΜΟΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Τετάρτην, 14 Ἰσταμ. τὸ ἐν Πάτραις Πτωχοκομεῖον

« ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ »

τελεῖ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναφ ἀρχιερατικῶν Μνημόσυνον ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ ἀναπαύσεως τῶν Ἐδεργετῶν, Δωρητῶν καὶ Συνδρομητῶν αὐτοῦ.

Ἐν Πάτραις τῇ 9 Ἰουλίου 1888
(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Πτωχοκομείου.)

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΥΠΟΥΡΞΕΝΕΙΟΝ

τῆς Ἰταλίας ἐν Πάτραις.

Προσκαλοῦνται οἱ πιστωταὶ τῆς κληρονομίας τοῦ ἀποθιώσαντος ἐνταῦθα τὴν 19/31 Ἀυγούστου 1888 Πέτρου Γέλυ ἐκ Rivolta d' Adda τῆς Ἰταλίας, ἕνα ἐντὸς δέκα ἡμερῶν προσαγάγῃσι τοὺς τίτλους τῶν πιστώσεών των ἐνώπιον τοῦ Προξενείου.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ἐν Πάτραις Ἰταλικοῦ Προξενείου.)

ΓΕΝΙΚΗ ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Ἡνωμέναι ἑταιρίαι Φλόριο—Ρουμπάτινο

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἀφίξεις
ἐκάστην Τρίτην 5 π. μ. ἐκ Βρενδῆσιου (1) καὶ Κερκύρας
ἐκαστον Σάββατον 4 π. μ. ἐκ Τεργέστης, Βενετίας, Ἀγκῶνας, Βάρης, Βρενδῆσιου (1) καὶ Κερκύρας.

Ἀναχωρήσεις
ἐκάστην Τρίτην 10 μ. μ. διὰ Κέρκυραν καὶ Βρενδῆσιον (1),
ἐκαστον Σάββατον 10 μ. μ. διὰ Κέρκυραν, Βρενδῆσιον (1), Βάρη, Ἀγκῶνα, Βενετίαν καὶ Τεργέστην.

(1) Συνάντησις εἰς Βρενδῆσιον μετὰ τῶν κατεπλεόντων καὶ ἀποπλεόντων ἀτμοπλοίων δι' ὄλους τοὺς λιμένας τῆς Μεσογείου κτλ.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου τῆς Γενικῆς Ἰταλικῆς ἀτμοπλοίας: οἰκία κ. Μαργαρίτη ὁδοῦ ἀγ. Ἀνδρέου, ἀπέναντι τῆς ἀρκτικῆς ἀγορᾶς.)

Εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου» πωλεῖται ἡ νεωστὶ ἐκδοθεῖσα ἀΐστορία τῶν Πατρῶν ὑπὸ Στεφ. Ν. Ὁμοπούλου ἀντὶ δραχ. 5.

Μαθητὴς τῆς Βας τάξεως τοῦ Γυμνασίου μὲ καλὰς συστάσεις, ζητεῖ θέσιν παρὰ τινι γραφείῳ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ τυπογραφείῳ μας.

« ΕΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ »
(Commercial Union Assurance Company)

ἀναγνωρισμένη ἐν Ἑλλάδι διὰ
Β. Διανόμητος.

Ἡ Ἐταιρία ἀσφαλίζει παντὸς εἶδους οἰκίαν μᾶς καὶ ἐμπνεύματα κατὰ τοῦ πυρός ὡς καὶ παντὸς εἶδους φορτία ἐναντίον τῶν θαλασσιῶν κινδύνων με μετριώτατα ἀσφάλιστρα.

Ἡ Ἐταιρία ὑποβάλλεται εἰς τὴν δικαιοσύνην τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων.

Αἱ ἀποζημιώσεις πληρῶνται ἐν Πάτραις.
Ὁ Πράκτωρ
Α. Θ. ΤΖΩΝΗΣ

ΛΥΚΕΙΟΝ

ΑΘΑΝ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

(πρώην γυμνασίου)
Ἐν Ἀθήναις.

Περιλαμβάνει Προκαταρκτικὸν σχολεῖον Ἑλληνικὸν καὶ Γυμνάσιον πλήρες, ἐν ᾧ πλὴν τῶν κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἰπουργείου ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων διδάσκαται ἡ Ἀγγλική, Γερμανικὴ, Ἱταλικὴ καὶ πλήρης σειρά τῶν ἐμπορ. μαθημάτων. Παντὶ τῷ αἰτούντι τέμνεται ὁ Κανονισμὸς τοῦ Λυκείου καὶ δίδεται πᾶσα πληροφορία.

Ὁ κ. Δημ. Γ. Σίμος μετέφερε τὸ ἐμποροφυλὸν του εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς πλατείας Γεωργίου Ἀ. ὡ παραπλευρῶς τοῦ φαρμακείου Ζηλῆμονος προσέτι δὲ ἐπλουτίσθη διὰ διαφόρων χειμερινῶν κλπ. ὑφασμάτων τῆς ἐποχῆς.

Ἡ παρὰ τὸ φρούριον, εὐδαερὸς καὶ βερμανικὴ οἰκία τοῦ ἱερέως Γεωργίου Βορέα πωλεῖται. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν καὶ τῷ ἰδιοκτῆτι.

Ὁ γνωστὸς ἐπὶ δεκατετραετίαν μεταρρῶμενος ἐνταῦθα τὴν ζαχαροπλαστικὴν Νικόλαος Σωτηρίου (Ἰταλὸς), κατήρτισεν ἤδη κατάλληλον ἐργαστάσιον ἐν τῷ καφενείῳ «Λεσχίδιον», κατασκευάζει γλυκίσματα παντοῖα, παγωτὰ, ὄκα καὶ γαρνίτας καὶ δέχεται παραγγελίας ἐξ οἰκιστῶν γενειῶν, πρὸς κατασκευὴν τοιοῦτων μὲ τὴν ἐξονωτέραν παντὸς ἄλλου κατασκευαστοῦ. (Ἀ παραγγελίαι ἐκτελοῦνται ἐντὸς ὥρας).

Ἐνοικιάζεται ἀπὸ 16 Ἀυγούστου ἢ ἐπὶ τῇ νῆα ἀρκτικῆ παραλία κειμένη οἰκία τῶν κληρονόμων Ἀλαστ. Μαυροκεφάλου ἐπισκευασθεῖσα τελείως καὶ ἐμπεριέχουσα 9 εὐρύχωρα δωμάτια μεγάλου κήπου καὶ ἅπαντα τὰ χρειώδη. Ἐνοικιάζονται ὁμοίως αἱ ὑπ' αὐτὴν μεγάλα ἀποθήκα αἵτινες κατέχουσι γήπεδον 600 πλῆγων. Ἐπίσης ἐνοικιάζεται τῶν ἰδίων ἢ ἐναντι τῆς Ἀγγλικῆς ἐκκλησίας οἰκία των ὡς καὶ ὑπ' αὐτὴν μεγάλη ἀποθήκη.

Τελειόφοιτος τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου ἀρίστου διαγωγῆς, κάτοχος τῆς Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς καὶ διπλογραφίας καὶ σπουδαστὴς τῆς Ἀγγλικῆς ζητεῖ θέσιν παρὰ τινι ἐνεσθῆτα ἐμπορικῷ ἔκφ. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.